

Dir. N.N.G.

V.i.: W.J.Z.

W. J. Z.

na 10950

Beperkende maatregelen m.b.t. de toelating tot het nog niet onder bestuur gebrachte gebied van Ned.-Nieuw-Guinea, ook voor zendelingen en missionarissen, op basis van art. 37 BNG.

VERTROUWELIJK

3.4.16

*M.M.G.
W.J.Z.
L.H.*

*In Bureaus
Bureau
12/4
12/4*

Heer Minister,

Bij de bespreking van voorliggend onderwerp met U.E. op 3 maart jl. werd overeengekomen, dat de ondergetekende deze aangelegenheid nog eens nader zou opnemen met Dr. Locher, secretaris van het Directorium van de Raad voor de Zending van de Nederlandse Hervormde Kerk. Het onderhoud met de heer Locher had plaats op 15 maart d.a.v.

Bij dit onderhoud is Dr. Locher de situatie volledig uit de doeken gedaan. Kort geformuleerd is deze aldus:

I. Hoe wenselijk het ook uit een bestuursoogpunt moge zijn, ter bescherming van de primitieve bevolking beperkende maatregelen te treffen -- zoals door de Gouverneur gewenst -- voor de toelating van buitenlandse zendelingen en missionarissen tot het grondgebied van Ned.-Nieuw-Guinea, dit wordt wettelijk niet mogelijk geacht zonder in strijd te komen met de bij artikel 150 BNG gewaarborgde vrijheid van godsdienst, waaronder mede begrepen is vrijheid om te prediken.

Aanvragen van zendelingen en missionarissen van welke landaard ook, voor toelating tot Ned.-Nieuw-Guinea, zullen uitsluitend beoordeeld mogen worden op de voet van de voor iedereen geldende bepalingen van het Toelatingsbesluit.

II. Artikel 37 lid 1 BNG bepaalt, dat de bescherming der inheemse bevolking in het bijzonder tegen willekeur, van wie ook, een der gewichtigste plichten vormt van de Gouverneur.

Nu kan zich de omstandigheid voordoen, dat niet-bonafide predikers, alsook bonafide predikers die onvoldoende voorbereid zijn op hun taak, bij hun aanrakingen met de primitieve bevolking, in het bijzonder in het nog niet onder bestuur gebrachte gebied van Ned.-Nieuw-Guinea, reacties verwekken welke zij mogelijk zelf niet gewild hebben, doch die duidelijk schadelijk zijn voor en nadeel berokkenen aan de bevolking, maar overigens geen overtreding der strafwet opleveren.

OPGEBORGEN IN DOSSIER G 13122

Uit .....

Uit een oogpunt van bestuursbeleid moet het de Gouverneur mogelijk worden gemaakt in gevallen als hiervoren bedoeld, een zijner gewichtigste plichten, de bescherming der inheemse bevolking, ook daadwerkelijk te kunnen effectueren. Zo mogelijk door preventieve maatregelen te treffen, doch in ieder geval door repressief optreden. Gedacht wordt hierbij aan bij ordonnantie te geven regelen op basis van artikel 37 lid 2 sub A der BNG, geldende voor iedereen, waarbij het reizen naar en in, voorts het verblijf in bepaalde gedeelten van Ned.-Nieuw-Guinea wordt beperkt resp. ontzegt, behoudens door of namens de Gouverneur te verlenen vergunning waarbij bepaalde nauwkeurig omschreven voorwaarden kunnen worden gesteld.

Bij een zodanige regeling zou het mogelijk worden gemaakt de toelating tot de nog niet onder bestuurscontrole gebrachte gebieden enigermate in de hand te houden, ook van predikers, door een gevraagde vergunning te onthouden aan personen, die qua geestelijke instelling dan wel onvoldoende opleiding cq voorbereiding geen redelijke waarborgen bieden, dat zij bij het prediken aan een primitieve bevolking, zij het ook onwillens en onwetens, schade toebrengen aan het duidelijke belang dier bevolking. In ieder geval zou repressief optreden mogelijk moeten worden gemaakt, in gevallen waarbij een prediker zonder de strafwet te overtreden aanwijsbaar het belang van de bevolking geschaad heeft, door betrokkene verder verblijf in het niet onder bestuur gebrachte gebied te ontzeggen.

Bij gelegenheid van dit onderhoud op 15 maart jl. verklaarde Dr. Locher begrip te hebben voor de moeilijkheid in dit opzicht bij de bestuursvoering over een primitieve bevolking.

Hij zeide verder van mening te zijn, dat een regeling, waarbij de toegang tot het niet onder bestuur gebrachte gebied van Ned.-Nieuw-Guinea, ook voor zendelingen en missionarissen, gebonden zou worden aan individueel te verlenen vergunningen, van de zijde van de Zending vermoedelijk op principiële bezwaren zou stuiten.

Deze bezwaren zouden naar zijn gevoelen belangrijk lichter tellen, indien bij een te ontwerpen regeling ex artikel 37 lid 2 sub A, een algemene vergunning zou kunnen worden verleend t.a.v. brenners van het evangelie, met mogelijkheid tot repressief optreden door de overheid -- in casu ontzegging van verder verblijf in het bepaalde gebied -- bij duidelijk aan de dag getreden excessen of toebrengen van schade aan de belangen van de bevolking.

Dr. ....

M. i. in
sluipend met
art. 150 BNG.
W. v. S.
lichter met n.f.
Q.

*/maar onderweg
weggenomen? dat ook
trk met n.f.
Q.

Dr. Locher wenste zijn hier naar voren gebrachte voorlopige mening evenwel gaarne te toetsen aan die van enige andere leden van de Raad voor de Zending van de Nederlandse Hervormde Kerk, alvorens zijn definitief oordeel hierover te kunnen uitspreken.

Op 27 maart jl. werd telefonisch bericht ontvangen van Dr. Locher, waarbij hij zijn eerder weergegeven zienswijze kon bevestigen.

Aan de hand van het vorenstaande moge de Directie U.E. in overweging geven thans Uw standpunt in deze aangelegenheid nader te bepalen, teneinde de Gouverneur te kunnen inlichten.

Zoals blijkt uit het hierbij mede overgelegde telegram Van Baal 3, liggen enkele aanvragen van Amerikaanse zendelingen van de Pinkstergemeente op afdoening te wachten.

3 april
29 maart 1956.

Dir. N.N.G.

*Redz. meent te moeten blijven
bij de uitspraak van N.G. verdedigende - en
ook thans nog gehuldigde - opvatting
dat art. 150 B. N.G. een regeling als ge-
meent met betrekking.*

5/1

Ik deel deze mening.

*Vraag mij of [~~af. tel. Baal~~] of af
applicanten hun toelating met deze K. en. medefed. d.
dat er op gerekend moet worden, dat ze binnen
afzienbare tijd anderszins [doen zullen en toch ook
aan doen!] ill. het. moeten geven en of zo, andersz.,
niet berecht kan worden een zekere stap hier te
kunnen, die eigenaars, traktaat. L 11/4*